

Ciobănașul poet din Mărginimea Sibiului

Adina Speranta

Trece ochiul trist al nopții peste valea adormită,
picurând argint pe frunze din privirea ostenită,
prin zăvoaie, sălcii mute peste apă se apleacă,
licuriciul scoate vesel spada de scânteii din teacă.

Pe pământul reavăn doarme, ca-ntr-un pântec cuibărită,
turma blândelor mioare de un ciobănaș păzită
și în liniștea ce crește peste lumea străvezie,
prinde viață o poveste cu trup cald de poezie.

Depărtările vibrează mărginimi nebănuite,
stă Sibiul în picioare, cu ferestre prăfuite,
când în cumpăna visării cu tâmpla zvâcnind a vară,
versuri scrie ciobănașul despre turma lui stelară.

adina v.

7.09.2020

(pentru un ciobănaș poet din Mărginimea Sibiului)